

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid sit propri[a]e scandalum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

& peccatrix laudatur bono opere, quæ vnxit Christum ad sepulturam, Matth. 26. Per honesta igitur cōmateria conscientia ornatur, & quandò in illis ad orationes conueniunt Christiani, & orant pro mortuis. Deindè viuentes debent mortuos iuuare orationibus & elemosyna: Hoc enim pia fide tenet Ecclesia, suffragia fidelium prodesse mortuis: Nec aduersarij solida scriptura reclamare possunt, nisi quod in odium cleri faciunt. At omnes ferè doctores, Cyprianus, Augustinus, &c. plurimùm tribuunt suffragijs, & scriptura dicit quòd sit sancta & salubris cogitatio pro defunctis exorare &c. 2. Machab. 12. Sed pro animabus infidelium vt Iudeorum, & non baptizatorum, desperatorum, & impœnitētium non oramus. hoc enim scriptura prohibet, 1. Ioan. 5. Est peccatum ad mortem: non dico vt quis pro illo oret &c. atque vel ex hoc loco scripturæ argui potest à cōtrario, si non orādum est pro infidelibus, ergò pro fidelibus orandum est: sed multa argumenta & apparitiones probant efficaciam orationis pro defunctis.

CAPVT II.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit propriè scandalum.*
2. *Quam graue peccatum sit coram Deo, scandalizare proximum.*
3. *Quòd scandala præbentes, rarò ad pœnitentiam redeant, & agrè saluentur.*

Scandalū est offensio, quo animus proximi alteratur & incitatur ad imitationē peccati alterius: & hoc fit vel fidei doctrina, vel vita, vel opere. Fide cōmittitur scandalū, si falsa doctrina & opinio tronca seminatur, vbi proximus in fide offenditur, AA qui

qui antè rectè credidit. Iam autè offenditur & perturbatur in hoc, quod dudum credidit, sicut de Sacramentis, quòd tātum tria debent esse, & quòd parvuli non debeāt baptizari: deindè quasi Deus nullū opus bonum respiciat, & sic aperitur fenestra liberius peccādi. Insuper mutare cæremonias sine necessaria causa, quæ licet non iustificent, ad finem tamen politicum, nēpe honesti ordinis in Ecclesia, seruata, nihil prorsus officiunt. Sic sunt quoque noua glossæ scripturæ & annotata, non ad catholicorū intellectū, sed potius dānatorum, & carnaliū authorū: quod est contra Apostolū Heb. 13. qui dicit, Peregrinis doctrinis nolite abduci. Contra eiusmodi spiritualia scandala iussit nos Christus audire Ecclesiam Matt. 18. & 11. inquit, Beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Quorūcunque igitur doctrina non est conformis Ecclesiæ & fidei Catholicæ, non sunt audiendi. Rom. 12. Si quis habet prophetiam, &c. & Deut. 13. dicitur, si tibi aliquis voluerit persuadere &c. notantur scilicet doctores, quare præceptum est tibi, non particulari alicuius personæ doctrinam nos probare debere, sed communem audire Ecclesiam: iubemur etiam particularium hominum seu doctorum spiritus probare, an ex Deo sint, 1. Ioan. 4. Deindè scandalum in fide seu vita committitur, si quis turbauerit publicam pacem non obediendo magistratui, sicut Christus dicit ad Petrū Matt. 17. vt daret tributū ne scandalum committeretur. Sic ebriosi, irreligiosi, raptores, adulteri & id genus inutilium hominū, scandalizant tam eos qui extra Ecclesiā sunt, i. infideles, quā eos qui sunt in Ecclesia, probos ac pios Christianos. Atq; sic aliter temerarius est, reprehendendo Cæremonias & ordinationē Ecclesiæ: alius se opponit Magistratui, alius vescitur carnibus ex petulantia in quadragesima, & proximum ad imitandū prouocat: inquit enim Apostolus 1. Cor. 8. Si esus carniū scandalizat fratrem

&c.

Secundo, quàm graue sit peccatum, scandalizare proximum in fide aut facto aliquo, Christus primò exprimit, Matt. 18. dicēs: vae mundo à scandalis, necesse est enim venire scandala, s. vbi non est timor Dei, nec obedientia superiorū, i. quandò non timent introducere nouos errores, vel contemnunt superioritatē à Deo institutā, Rom. 13. necesse sequitur illos facere & excitare scandalum: sed vè homini per quem scandalum venit: melius esset illi, vt ei appenderetur mola asinaria in collo. &c. Sed dicis, quòd si res tam mala est scandalum, cur ergò Deus permittit? Respond. 1. Cor. 11. vt hi qui probati sunt inter Christianos, manifesti fiant: idèò Deus permittit fieri varia scandala, sed tamen vae illis qui ea committunt. Insuper differunt, scandalum præbere, & accipere: Scandalū præbet, qui sua proteruia, aut falsa doctrina, aut flagitioso facto offendit conscientiam proximi: sed accipere scandalum, aliud est. Iudæi enim, dum Christus prædicatur crucifixus, hoc pro scandalo habent, gentes autem pro stultitia, 1. Corint. 1. Sic si mali aut aduersarij scandalum accipiunt de veritate dogmatum Ecclesiæ, siue de cæremonijs & ritibus atq; alijs, relinquendi sunt, & permittendi in suo scandalo: veritas Ecclesiæ illis non præbet scandalum, quare nec propter ipsos veritas est relinquenda: vincit enim veritas &c. Et quoniã scandalum graue est peccatū, iubet Christus Matth. 18. vt nullius amici respectu quis consentiat in scandalū: ob id inquit: Si oculus tuus, i. pater, mater, soror, &c. quam diligis sicut oculum tuum.